

ЧРЕЗ ДИРЕКТОРА НА ДЪРЖАВЕН
ВЪТРЕШЕН ФИНАНСОВ КОНТРОЛ ДО
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
АДМИНИСТРАТИВНО ОТДЕЛЕНИЕ

ЖАЛБА

от
Юрий Иванов Иванов
председател на гражданско сдружение
"Обществен барометър"

гр. Сливен -8800 ул. "Ал. Стамболийски" бл. 8
-А-19

СРЕЩУ

РЕШЕНИЕ за отказ за предоставяне на
информация № 24180025/ 06.07.01г.

НА ОСНОВАНИЕ

чл.40 ал.1 от Закона за достъп до обществена
информация вр. с чл.33 от ЗАП

Уважаеми Господа /Госпожи/ Съдии,

През месец март 2001г. подадох на основание чл.24 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация писмено заявление, с което исках да ми бъде предоставено копие от два ревизионни акта - за извършена ревизия в Колеж -Сливен към ТУ-София през 1999г. и за извършена ревизия в Инженерно-педагогически факултет към ТУ-София през 1999г.

На 5.06.2001г. получих от директора на териториална дирекция на АДВФК -Сливен решение за отказ.

На 16.07.01г. подадох отново заявление за достъп до същата информация. Получих решение за отказ да се предостави поисканата информация. В същото ми се отказва достъп до поисканата информация по подробно изложени в решението доводи.

Решението на Директора на АДВФК за отказ да ми се предостави достъп до обществена информация засяга мое основно право и е постановено в съществено противоречие с процесуалния и материалния закон и в отклонение от целта на закона.

I. Относно твърдението, че "заявлението не съдържа конкретни въпроси". Очевидно при формулирането на разпоредбата на чл.25 ал.1 т.2 от ЗДОИ законодателят е предоставил една по-голяма възможност за гражданите и юридическите лица, когато искат достъп до информация, да опишат исканата информация. Тази възможност гарантира тяхното право на достъп до обществена информация в случаите, когато те не могат да идентифицират точно документа, който ги интересува. Тогава тежестта да се идентифицира точно документът пада върху задължените по закона субекти, които за разлика от молителите имат достъп

до поисканата информация и са в състояние да я идентифицират лесно. В конкретния случай обаче предметът на заявлението т.е. поисканата информация, е ясно и недвусмислено обозначен и обхваща цялото съдържание на упоменатите ревизионни актове. Показателно е също, че подаденото по-рано заявление с идентично съдържание не е породило въпроси относно конкретизираността на искането, видно от решение изх. № 127/29.03.01г. на директора а ТД АДВФК -Сливен. Също така доводът в обжалваното решение, че в ЗДВФК липсва механизъм за предоставяне на копия от ревизионни актове, изключва твърдението за неопределеност на искането в заявлението.

II. Относно довода, че в ЗДВФК липсват норми, регламентиращи механизъм за предоставяне на оригинали и копия от ревизионен акт на граждани. ЗДВФК не е единственият нормативен акт, който органите на ДВФК трябва да спазват. ЗДОИ признава право на всички граждани и юридически лица на достъп до обществена информация и създава съответното задължение на всеки задължен субект, в т.ч. държавните органи, да предоставят такава информация в поисканата от заявителя форма, в т.ч. копие от документ. ЗДОИ регламентира и процедурните правила за това предоставяне, които се прилагат за всички случаи на предоставяне на достъп до информация, освен ако специален закон не установява друго. След като ЗДВФК не предвижда отделна процедура по предоставяне на информация, то последната трябва да се предоставя по реда на ЗДОИ. Задължението за изготвяне на акта за ревизия в 4 екземпляра в никакъв случай не може да се тълкува като ограничение за копирането или разгласяването по друг начин на акта. Целта на тази законова разпоредба е съвсем друга - да се предостави актът задължително, без поискване, на заинтересованите лица и институции.

III. Относно твърдението, че е налице законова забрана за предоставяне на поисканата информация. ЗДВФК не посочва, че ревизионните актове са служебна тайна. Тъй като ревизионните актове са актове на компетентен орган, издадени в изпълнение на правомощията му, те съдържат **официална информация** по смисъла на чл.Ю от ЗДОИ. Съгласно чл.3 т.4 от ЗДВФК органите на ДВФК са длъжни да опазват служебната тайна, която им е станала известна при или по повод изпълнение на служебните им задължения. Следователно информацията на първо място трябва да представлява служебна тайна и на следващо място, трябва да е узната при или по повод изпълнение на служебните задължения. Случаите, в които дадена информация представлява служебна тайна, трябва да бъдат предвидени в закон съобразно императивната разпоредба на чл.7 ал.1 от ЗДОИ. макар че употребява израза "служебна тайна" ЗДВФК не предвижда конкретни хипотези, т.е. случаи, когато информацията представлява служебна тайна. Следователно съдържанието на служебната тайна по смисъла на чл.3 т.4 от ЗДВФК се определя от законите, където такива конкретни категории служебна тайна са предвидени с оглед защитата на правата и интересите, посочени в чл.41 ал.1 от Конституцията /респ. чл.3 от ЗДОИ/. Тълкуването на чл.3 т.4 във вр. чл.И от ЗДВФК и естеството на дейността на органите на ЗДВФК сочи, че задължението за опазване на тайната съществува с оглед защитата на правата и законните интереси на трети лица, а не на самите органи на ДВФК. Тези права и законни интереси са защитени от закона чрез т.нар. "търговска тайна", предвидена в ЗЗК, тайната, предвидена в ДПК, тайната на ноу-хау и патентите и др. подобни. Отникъде не е видно поисканият ревизионен акт да съдържа такива именно конкретни категории информация, представляващи тайна. Сигурно е обаче обратното, че съдържа редица категории информация, които не представляват никаква тайна - че е извършена ревизия на гореупоменатото предприятие, че това е предприето на определени основания и от определени органи,

времето на извършване на ревизията, констатациите, които е направил съответният компетентен орган /напр. установени липси, данни за извършени престъпления и др./. Тези категории информация в най-голяма степен са от обществен интерес и именно в това се състои целта на ЗДОИ - да се даде възможност на гражданите да си съставят информирано мнение по въпроси, свързани с общественния живот и дейността на задължените по закона субекти - чл.2 ал. 1 от ЗДОИ.

IV. Такова тълкуване произтича и от съпоставянето на ЗДФК /отм./ с ЗДВФК. Отмененият закон, който също предвиждаше задължение за опазване на служебната тайна, с изричната разпоредба на чл.15 ал.2 предвиждаше възможност за предоставяне на информацията, отразена в ревизионния акт, след приключване на ревизията. По времето на приемането на ЗДФК /отм./ ЗДОИ не беше все още приет. С приемането му отпадна необходимостта от възпроизвеждането на разпоредбата на чл.15 ал.2 от ЗДФК в новия ЗДВФК, защото понастоящем ЗДОИ прогласява принципа на достъпност на обществената информация - информацията създавана от държавните органи, и особено на официалната обществена информация /чл.10 от ЗДОИ/ каквато ревизионните актове също представляват.

На основание на изложеното моля Уважаемият съд ДА ОТМЕНИ отказа на Директора на АДВФК да ми предостави копие от поискания ревизионен акт като незаконосъобразен поради противоречие с процесуалния и материалния закон и целта на закона и на основание чл.41 ал.1 от ЗДОИ вр. с чл.42 ал.2 от ЗАП да реши делото по същество.

Приложения:

1. копие от заявление за достъп до обществена информация
2. копие от писмо № 127/29.03.01 г.
3. копие от писмо изх. № 24180025/ 06.07.01г., съдържащо решение за отказ да се предостави достъп до информация
4. препис от жалбата и прием. доказателства за ответника
5. кв. за платена д.т.

С уважение: